

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 50. Martyrium S. Præjecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

pulta; alius tamen Childerici filius, cui ^{Sæculum VII} nomen Daniel, superfuit. Occisus est A. C. 673.
 Childericus anno 673. ætatis suæ vige-
 simo tertio, postquam regnasset annis
 undecim, quo sublato magnis motibus
 concussa est Francia. Theodoricus in-
 terempti frater, e Monasterio S. Diony-
 sii egreditur, & Rex Neustriæ salutatur,
 illinc Dagobertus Sigeberti II. Filius ex
 Hibernia revocatur, & Rex Austrasiæ
 pronuntiatur.

§. L.

Martyrium S. Præjecti.

Inter hos tumultus quidam nomine A-
 gricius cum S. Præjectum Auctorem
 necis Hectoris Patricii esse crederet, Ar-
 verniæ Optimates ad arma in perniciem
 Episcopi capeffenda commovit. S. Præ-
 sul postquam Augustoduno discessisset, ^{Sigeb. an. 670. vita}
 acceptis Regis Childerici litteris, quibus ^{S. Præj. n. 13. to. 2. p. 644.}
 ei possessio agrorum litigiosorum asse-
 batur, domi suæ quiete agebat cum A-
 marino Abbate, olim ex Regione Voge-
 sina secum adducto; cum ecce Agricius
 cum armatorum manu adest. Ubi in-
 sonuit tubæ militaris clangor, S. Præje-
 ctus & S. Amarinus precibus ad Deum
 convertuntur, Episcopi Domesticis om-
 nibus ad Silvæ latebras fugientibus. Vi-
 ri armati numero viginti intrant, & pro-
 tinus S. Abbatem, quem Episcopum esse
 crede-

Sæculum VII credebant, perimunt; jamque recedebant, cum se ipsum prodidit. Tum vero militum aliquis, natione Saxo, Episcopi latus sica haurit, moxque ense caput collabentis findit. Occubuit S. Episcopus anno 674. vigesimo quinto Jan. quo die Ecclesia eundem inter Martyres colit.

Mart. Rom.
25. Jan.

In Arvernia eum Incolæ *S. Priest*, Parisiis *S. Prix* vocant. S. Abbas vulgo *S. Damarinus* appellatur.

vit. S. Lamb.
n. 34. to. 3.
Act. B. p. 70. S. Lambertus quoque Episcopus Trajectensis hoc turbine involutus. Nam, quia Regi Childerico carissimus fuerat (verisimiliter illo tempore, quo in Austrasia solum regnabat) eo interfecto, Sede sua pulsus, & in eam aliquis, cui nomen *Faramundus*, intrusus est.

Tum S. Episcopus ad Monasterium *Stabulense* se recipiens cum duobus tantummodo servulis, septem annis, quibus ibi versatus est, omnes *Regulæ* apices, ut *Monachorum minimus*, observavit.

Econtra S. *Leodegarius* Sedi suæ honorifice restitutus est. Cum Rex *Childericus* duobus Ducibus missis Episcopum *Luxovio* abstractum ad se adduci jussisset, Clientum aliquis animo constituerat, S. Virum obtruncare, quamprimum e Monasterio pedem extulisset; ubi vero tempus exequendi facinus adfuit,

fuit, subito terrore perculsus, & ad S. E-
 piscopi genua se demittens, veniam ro-
 gavit. Mox allato nuncio, Childericum
 fuisse necatum, illi Duces, qui S. Leo-
 degarium deducebant, ejusdem defensio-
 nem in se susceperunt, accitis pluribus
 aliis, qui eum inter novi Regiminis tur-
 bas tuerentur. His igitur Leodegarium
 magno comitatu Augustodunum dedu-
 centibus, occurrit Ebroinus, qui nec-
 dum deposito Monachi habitu Luxovio
 egressus, & valido Clientum præsidio
 stipatus iter faciebat. Is S. Leodega-
 rium comprehendere meditabatur, im-
 memor, quod eidem in Monasterio æter-
 nam amicitiam promississet; at obstitit
 huic molitioni S. Genesis Archiepisco-
 pus Lugdunensis cum valido armatorum
 præsidio superveniens. Itaque Ebroinus
 sentiens se viribus inferiorem, dissimu-
 lato animo Leodegarium usque ad Civi-
 tatem Augustodunensem comitatus est.
 Episcopum redeuntem Augustodunen-
 ses editis maximi gaudii signis excepe-
 runt. Ornata platea, Clerici cereos
 portantes & Antiphonas canentes ob-
 viam processerunt, tota Civitas in redi-
 tu carissimi Pastoris plaubebat.

Altero die S. Leodegarius & Ebroi-
 nus Augustoduno exierunt, Regem Theo-
 doricum adituri; at Ebroinus in media
 via ab Episcopo recessit. Ipse ad Re-
 gem

Sæculum VII
 A. C. 674.

S. Leodega-
 rius resti-
 tutus.

Sæculum VII gem pervenit, & ex ejus consilio Dignitas Majoris Domus in Leudesium Erchinoaldi filium collata est. Ex his discimus, etiam sanctissimæ vitæ Episcopos jam illa ætate negotia Reipublicæ tractasse, & rebus turbatis, Præsules cum armatorum cohortibus, sicut ceteros Optimates, iter fecisse.

§. LI.

Wamba Rex Gothorum.

*Hist. Jul.
Tolet. Duchesne to. 1.
hist. Fr. p. 811*

Mores eosdem ac in Francia sub Regibus Gothorum fuisse legimus. Rege Recesuindo anno 672. vita functo, Wamba invitus ei Successor datur, atque Toleti Oleo Benedicto super caput ejus a Quiricio Archiepiscopo effuso consecratur. Nunquam antea legi, Reges unctos fuisse. (*) Vix dum novo Rege inaugurato, in Gallia Narbonensi Seditio in eum movetur, cujus capita erant Ildericus Comes Nemausi, Gumildus Episcopus Magelonensis, & Abbas, nomine Ranimirus seu Ramirus, Ildericus cum Aregium Episcopum Nemausinum in suam factionem pertrahere non posset, eundem vinculis onustum misit ad

(*) Saltem illam Traditionem non ignoraverit Fleurius, secundum quam, cum baptizandus esset Rex Clodoveus, ampulla Chrisimatis columbæ ore scelitus allata est. Brev. 1. Octob.